

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 2 липня 2009 року • № 93 (2192) • Ціна вільна

ВИБОРИ: ШОУ ВІТЧИЗНЯНОГО РОЗЛИВУ,

або Голлівуд відпочиває!

Як відбулися вибори, хто став президентом прем'єр-ліги та й чи обраний він був узагалі – на ці запитання (на момент друку газети) відповіді ми так і не дізналися. Це вже зараз, коли ви читаєте нашу газету, щось відомо, а на той момент щось дізнатися було просто неможливо. Як і під час попередніх зустрічей, власники елітних футбольних клубів заховалися за товстими стінами, подалі від стороннього ока. Однак сюжету, що стрімко розгортався навколо доленосного зібрання, цілком міг би позаздрити будь-який режисер.

Ні — легіонерам у президенти!

Першою ластівкою, яка засвідчила, що з виборами буде "щось не те", стала інформація, що іноземний фахівець не буде балотуватися на пост президента нашої прем'єр-ліги. Як виявилося, колишній директор з комерції, маркетингу та медіа "Фейєноорда", а нині директор з розвитку бізнесу на зарубіжних ринках клубу англійської прем'єр-ліги "Сандерленд" навіть і не думав їхати до Києва. І хоча керівництво УФПЛ заявило, що інформації про те, що когось з кандидатів відсіяли, не було, передчуття того, що за пост президента боротьба розгорнеться фактично між двома претендентами — Віталієм Даниловим і Вадимом Рабиновичем — не зменшилося.

Фіналіст "розбушувався"

Наступним кадром імпровізованого шоу з виборами став приїзд до готелю "Хайатт", де відбувалося засідання, екс-власника ФК "Арсенал" Вадима Рабиновича і його заява про те, що вибори президента УФПЛ неправомірні.

По-перше, президента прем'єр-ліги, за словами Вадима Зіновійовича, мали б обирати власники клубів, керуючись програмою кандидатів, що мала бути найкращою, а цього не було зроблено. До того ж, Рабинович заявив, що "клерки з УФПЛ" не мали права додавати інші кандидатури на вибори президента прем'єр-ліги. Завершив свій флеш-виступ Вадим Зіновійович заявою, що не збирається брати участі у виборах. Однак і не зробив заяви, що знімає свою кандидатуру.

У Ахметова — тенденція, у "Зорі" — дебют

Зменшила солідність форуму відсутність на ньому одного з найвпливовіших людей як у вітчизняному бізнесі, так і в футболі — президента "Шахтаря" Рината Ахметова. Власник донецького клубу, як і на попереднє засідання, не приїхав, делегувавши свої повноваження генеральному директору клубу Сергію Палкіну. Останній заявив журналістам, що "Шахтар" не збирається підтримувати кандидата в президенти УФПЛ Вадима Рабиновича, і висловив слова підтримки його опоненту — Віталію Данилову.

Запам'ятаються ці вибори й знаковою подією. Вперше в історії прем'єр-ліги на засіданні з правом голосу буде присутня представниця прекрасної половини людства. Власник "Зорі", вдова покійного Валерія Букаєва, Марина заявила, що на виборах віддасть свій голос за Данилова.

Вибори намагалися зірвати?

Родзинкою своєрідного блокбастера стала спроба певних футбольних сил в Україні зірвати вибори президента української прем`єр-ліги. На засідання не прибули представники п'ятьох клубів: "Металіста", "Дніпра", "Арсеналу", "Кривбасу" та "Динамо". Примітно, що до клубів, які в футбольних колах поєднують з українським мільярдером Ігорем Коломойським ("Дніпро", "Кривбас", "Арсенал") та "Динамо", приєднався ще й "Металіст" Олександра Ярославського. Нагадаємо, що на минулих виборах "Металіст" тримався нейтралітету, а власник харківського клубу заявив, що за Вадима Рабиновича не голосуватиме. Подейкують, що лояльним до інтересів братів Суркісів та Коломойського "Металіст", та й сам Олександр Владленович, стали після того, як старший з братів Суркісів, Григорій, президент ФФУ, максимально лобіював інтереси Харкова як одного з основних міст, що прийматиме Євро-2012.

Втім, незважаючи на такий своєрідний бойкот, вибори президента УФПЛ мали все одно відбутися, оскільки кворум в одинадцять представників клубів зберігся.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Коли верстався номер

Таки Данилов!

Президентом української прем`єр-ліги на засіданні власників клубів, що відбулося в столичному готелі "Хайатт", обрано Віталія Данилова. За нього проголосували всі одинадцять учасників засідання, які брали участь у виборах.

Довіру керманичу ФК "Харків" висловили: "Шахтар", "Іллічівець", "Зоря", "Металург" Д, "Металург" Зп, "Карпати", "Оболонь", "Ворскла", "Чорноморець", "Таврія" та "Закарпаття".

Універсіада-2009

УКРАЇНА — МАРОККО — 0:0.

Україна: Кисилиця, Монахов, Гребинський, Запорожан (Гунченко, 72), Башлай, Гордя, Микуляк (Бобаль, 55), Крохмаль (Чорний, 72), Піскун, Старгородський (Худоб'як, 67), Шевчук.

На 86-й хвилині вилучений Бобаль (неспортивна поведінка).

Пенальті — 4:1.

У вівторок, 30 червня, студентська збірна України розпочала свої виступи на Всесвітній Універсіаді, що проходить у Сербії, матчем проти команди Марокко. Основний час завершився внічию — 0:0, а післяматчеві пенальті влучніше пробили наші земляки — 4:1.

Зазвичай стартові поєдинки будь-яких турнірів не бувають надто видовищними — команди прагнуть не ризикувати, а роблять ставку насамперед на результат. Не стала винятком з цього неписаного правила і гра Україна — Марокко. Проте максимально зконцентровано зіграти при обороні власних воріт нашим футболістам все ж не вдалося, і суперники, а це фактично молодіжна збірна Марокко, яка є однією з найсильніших на континенті, створили протягом зустрічі біля воріт Кисилиці два вкрай небезпечні моменти, та в обох випадках голкіпер діяв блискуче.

З іншого боку, цілком слушні нагоди для взяття воріт мали й "синьо-жовті". Окрім того, на думку експертів, двічі атаки українців не доходили до логічного завершення лише через порушення правил з боку африканців, однак арбітр з Таїланду так і не наважився призначити одинадцятиметровий. Відтак основний час поєдинку завершився нульовою нічиєю, і, за регламентом змагань, команди змушені були пробивати післяматчеві пенальті.

Українці виявилися вправнішими — 4:1. Також необхідно зауважити, що обидві команди занесли до свого активу по одному очку, а перемога по пенальті братиметься до уваги лише за умови, якщо, окрім однакової кількості набраних очок в групі, в конкуруючих команд ідентичними будуть також як різниця забитих та пропущених м'ячів, так і загальна кількість проведених голів.

Головний тренер "синьо-жовтих" Володимир Лозинський загалом залишився задоволений діями хлопців, хоча результат його і не влаштував. Водночас, зазначив наставник українців в експрес-коментарі інформ-служби ФФУ, потенціал команди дозволяє з оптимізмом дивитися на її турнірні перспективи. Наступний поєдинок у групі "В" українці проведуть у четвер, 2 липня, проти чехів, які в першому турі здолали канадців з рахунком 3:1.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на серпень — до 10 липня.

Новини

АРСЕНАЛ

30 червня на своїй базі у с. Щасливому київський "Арсенал" зіграв з друголіговим "Нафкомом". Матч закінчився з рахунком — 2:1.

Арсенал: Рева (Воронюк, 46), Ільницький, Матюхін (Литовченко, 46), Євсєєв, Симоненко (Єщенко 46), Шершун (Хомин, 46), Р.Гусєв (Данилов, 46), С.В.Кузнецов (Микуленас, 46), Закарлюка (Жоземар, 46), В.Заваров, А.Воробей (Джакобія, 46).

Голи: А.Воробей (28), Закарлюка (41).

Окрім новобранців Воробея та Данилова, у матчі прийняли участь кіпер Микола Воронюк ("Зімбру") та Гражвидас Микуленас ("Хартс"). Натомість з воротарем Вадимом Деонасом клуб не продовжив контракт.

Вадим Деонас.

Також став відомий графік контрольних поєдинків, які проведуть кияни в рамках підготовки до нового сезону:

02.07.09 "Арсенал" (Київ) — "Оболонь" (Київ)
04.07.09 "Десна" (Чернігів) — "Арсенал" (Київ)
06.07.09 "Арсенал" (Київ) — "ЦСКА" (Київ)
08.07.09 "Арсенал" (Київ) — "Єдність" (Плиски)
11.07.09 "Арсенал" (Київ) — "Десна" (Чернігів)

ЗОРЯ

Луганська "Зоря" завершила перший етап підготовки до нового сезону. Підвести підсумок минулих зборів прес-служба клубу попросили віце-президента "Зорі" зі спортивної роботи Юрія Анатолійовича Погребняка.

— Ми зуміли зберегти кістяк команди. Продовжені терміни оренди в Антонова, Курилова. Залишається в "Зорі" на правах оренди Дурай. В той же час, команда посилилася досвідченими виконавцями. Підписано контракт з одним із найдосвідченіших голкіперів України Ігорем Шуховцевим. Повернувся до "Зорі" Олексій Городов, якого дуже добре знають луганські любителі футболу. Добре зарекомендував себе Чурилов, що знаходився на перегляді, з ним також підписаний контракт. Укладена угода з донецьким "Металург" стосовно Ситника й Мелікяна. Вони виступатимуть в "Зорі" на правах оренди. Незабаром стануть в стрій раніше травмовані Ігор Скоба і Нгаха Коллінз. Загалом, можна сказати, що команда практично укомплектована, хоча деякі позиції підсилити хотілося б.

Юрій Погребняк.

На першому етапі підготовки хлопці знаходилися під великими навантаженнями. Велика увага приділялася фізичній підготовці. На мій погляд, команда підібралася хороша, працездатна. Впродовж зборів ні до кого не було жодних претензій. Всі працювали з повною віддачею. Атмосфера в колективі чудова. Все, що було намічено, вдалося виконати.

Зараз хлопцям надано три дні вихідних, 3 липня ми збиремося знов, а 6-го проведемо перший контрольний поєдинок з "Іллічівцем". Зустріч відбудеться в Маріуполі. Наступний товариський матч "Зоря" проведе 9 липня в Донецьку, цього разу нашим суперником стане місцевий "Металург". 11 липня плануємо провести матч в Луганську, з "Шахтарем" зі Свердловська.

МЕТАЛІСТ

Волинь — Металіст — 2:3.

Волинь: Ндойє, Гошкодеря, Луценко, Шевелюхін, Ковалюк, Карковський, Шарпар, Акимов, Кінаш, Лопес, Піщур.

Металіст: Денчук – Кіктєв, Селін, Бордіян, Ганцарчик, Шелаєв, Едмар, Тришович, Девич, Олійник, В.Лисенко. ***Запас:*** Горяїнов, Рикун, Барилко, Коваль, Будник, Слюсар, Лозовой, Поступаленко.

Голи: Лопес (1), Піщур (33) — Тришович (8, 29), Лисенко (31).

Після гри колишній гравець луцької "Волині", а нині футболіст харківської команди,

Марко Девич.

Марко Девич поспілкувався з прес-службою клубу.

— Марко, "Волинь" не чужа для тебе команда. Можеш порівняти її — ту, в якій ти виступав, і нинішню?

— Коли я грав за "Волинь", у нас було дуже багато легіонерів, а зараз бачу тільки парочку. Інші — молоді українські гравці. Молоді й талановиті. Що ще сказати? Коли я грав, це була команда вищої ліги, зараз — першої. Але гра показала, що вона реально буде одним із кандидатів на вихід у прем'єр-лігу.

— Сьогодні ти вперше зіграв з Володимиром Лисенком, який перебуває в команді на перегляді...

— Ви знаєте, одразу видно, що він талановитий гравець. Сьогодні показав достатньо хороший рівень гри.

— Як оцінюєш свою нинішню форму у відсотках?

— Ну, приблизно, відсотків 60. Дуже важкі збори, але я розумію, що іноді треба і "через не можу" попрацювати, щоб потім сезон провести на рівні.

— Чи зможеш ти досягти піку форми до початку вересня?

— Думаю, навіть швидше. А я зрозумів, на що ви натякаєте. Так, звичайно, мені дуже хочеться зіграти за збірну України.

ЗАКАРПАТТЯ

Ужгородське "Закарпаття" продовжує підготовку до старту в прем'єр-лізі — уже чотири дні підопічні Ігоря Гамули набирають оптимальних кондицій у Севастополі.

Як зізнаються футболісти, тренувальні збори перед початком нового сезону — мабуть не найважче випробування для їхнього організму. Не дивно, що в посиленому ритмі працюють і масажисти клубу, позаяк найшвидше гравці відновлюються саме після їхньої допомоги.

Ужгородці щоденно проводять по два тренування. Перше, о 10.00, розраховане на фізичну витривалість, під час наступного, о шостій, навпаки, перевага надається ігровим вправам з м'ячем. Загалом, режим для команди на зборах такий: підйом о 7.45, 8.15 — сніданок, потім ранкові вправи, далі — вільний час, після якого обід, заключне тренування, водні процедури, і вже о 21.15 — відбій.

За заздалегідь спланованим планом підготовки закарпатці вчора зіграли між собою, 5 липня мірятимуться силами із ПФК "Севастополь", а 10 липня команда Ігоря Гамули проведе генеральну репетицію перед стартовою зустріччю в рамках прем'єр-ліги з "Іллічівцем". Суперником "Закарпаття" стане сімферопольська "Таврія".

Літнє міжсезоння — чи не найжвавіша пора для селекційних служб професіональних клубів. Не стоїть осторонь трансферних перипетій і ФК "Закарпаття", для якого кваліфіковане посилення — одне з пріоритетних липневих завдань. "Нехай ми й взяли гору в першій лізі, проте розуміємо, що для елітного дивізіону нам конче потрібна свіжа сила, гравці, які демонструватимуть якісніший футбол, — говорить віце-президент клубу Олег Мукомел. — З перших днів севастопольського збору на оглядини було запрошено 10 новачків. Хто ж з них підійде під ігрові схеми Ігоря Гамули — з'ясується до завершення нашого перебування на Кримському півострові. Тож наразі говорити, хто захищатиме честь колективу у наступного ігрового циклу — зарано".

Разом із дев'ятнадцятьма футболістами з минулосезонного складу тренуються Андрій Донець, Євген Шмаков (обидва донедавна виступали в складі сімферопольської "Таврії"), екс-іллічівець Павло Ксьонз, два муніципали з ФК "Харків" — Тарас Кабанов й Іван Козоріз, легіонер із грозненського "Терека" Олег Патяк, Вадим Славов, який грав у австрійському чемпіонаті, та Окороко Чігаса з Нігерії. Тільки через візові проблеми на оглядини в "Закарпатті" запізнюються два члени національної збірної Тунісу. Також з основним складом тренуються й молоді перспективні футболісти — воротар Юрій Славік та польовий Павло Царьковський.

Наразі розташування команди залишив тільки форвард Роман Степанков, який не зумів закріпитися в складі. А ось півзахисник Владислав Микуляк відсутній через значно приємніші причини — у складі студентської збірної України ужгородець захищає звання чемпіонів світу, яке "жовто-блакитні" два роки тому виборили в Таїланді.

ШАХТАР

Приблизно о 16.00 (30 червня) лайнер з футболістами й тренерським штабом "гірників" зробив посадку в Донецькому аеропорту. У столиці Донбасу команда проведе два дні.

Вчора частина команди пройшла плановий медогляд. Решта футболістів відпочиває й відновлюються після насиченого австрійського збору. А вже в п'ятницю, 3 липня, "Шахтар" у повному складі вирушить до Швейцарії, де на "гірників" чекає другий етап підготовки до сезону.

ТАВРІЯ

У контрольному поєдинку з "Кривбасом" травми колінного суглоба зазнав польський

Павел Хайдучек.

захисник "Таврії" Павел Хайдучек. За попередньою інформацією, на відновлення футболістові потрібно півтора місяця. Лікуватиметься Хайдучек у себе на батьківщині — в Польщі.

ОБОЛОНЬ

Учорашній представник першої ліги, а нині повноправний учасник змагань у прем'єр-лізі, столична "Оболонь" вийшла з відпустки.

У таборі "пивоварів", як інформує прес-служба клубу, вже в перший день з'явилося чимало новачків, від послуг багатьох з яких наставник киян відразу ж відмовився. З тих же новобранців, які залишилися, тренерський штаб вибере найкращих, спочатку перевіривши їх функціональну готовність у контрольних матчах. Перший поєдинок кияни проведуть уже сьогодні проти земляків — "Арсеналу" на футбольній базі в Щасливому, що під Києвом.

За неофіційною інформацією, потенційними новачками можуть стати гравці, які свого часу вже одягали футболку "Оболоні" — це і півоборонець Валерій Іващенко та його молодший брат Олександр, і воротар Андрій Товт, який днями "полюбовно" розірвав угоду з "Іллічівцем", і нападник Андрій Конюшенко. Подейкують, що лави киян може поповнити один з найдосвідченіших оборонців чемпіонату України, екс-гравець збірної України Олександр Поклонський, який свого часу грав за "Дніпро", "Таврію", "Кривбас", а останнім його клубом був "Нафтовик-Укрнафта".

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Прем'єр-ліга. Календар

1 тур

17 липня (п'ятниця)

4. "Іллічівець" — "Закарпаття"

18 липня (субота)

1. "Динамо" — "Чорноморець"
3. "Шахтар" — "Кривбас"
5. "Ворскла" — "Карпати"
8. "Зоря" — "Арсенал"

19 липня (неділя)

2. "Таврія" — "Металург" Зп
6. "Металург" Д – "Дніпро"
7. "Оболонь" — "Металіст"

2 тур

24 липня (п'ятниця)

16. "Чорноморець" — "Арсенал"

25 липня (субота)

9. "Динамо" — "Таврія"
11. "Дніпро" — "Металіст"
14. "Іллічівець" — "Шахтар"

26 липня (неділя)

12. "Карпати" — "Металург"Д
13. "Закарпаття" — "Ворскла"
15. "Металург" Зп – "Кривбас"
10. "Оболонь" — "Зоря"

3 тур

31 липня (п'ятниця)

17. "Таврія" — "Чорноморець"

1 серпня (субота)

18. "Кривбас" — "Динамо"
20. "Ворскла" — "Шахтар"
23. "Зоря" — "Дніпро"
24. "Арсенал" — "Оболонь"

2 серпня (неділя)

19. "Іллічівець" — "Металург"Зп
21. "Металург" Д – "Закарпаття"
22. "Металіст" — "Карпати"

В ЄВРОПУ ЧЕРЕЗ КУБОК

ПІДСУМКИ ВИСТУПІВ ПОЛТАВСЬКОЇ "ВОРСКЛИ" В СЕЗОНІ-2008/09

Ворскла — річечка тиха, спокійна, а ось команда з такою ж назвою — дуже бойова, кусюча, здатна дати бій кому завгодно. Словом, справжня гроза авторитетів, як називали в союзному футболі колективи, які найчастіше відбирали очки в призерів. Силу дружини Миколи Павлова відчули на собі ще в першому колі "Динамо" й "Шахтар" (їхні полтавські "битви" завершилися з рахунком, відповідно, 2:2 і 0:1), "Металіст" — в півфіналі Кубка України (0:2).

Творцем успіхів "Ворскли", звичайно, треба вважати Миколу Павлова. Його головною заслугою, як на мене, стало те, що він з досить посередніх футболістів зміг зліпити справжню команду з амбіціями й характером. Микола Петрович змінив психологію футболістів, налагодив дисципліну в клубі й зробив із гравців "Ворскли" команду однодумців, об'єднани однією метою, яка на цей сезон полягала в тому, щоб потрапити в єврокубки. Команда не просто виконала це завдання, вона стрибнула вище голови, вигравши ще й Кубок України!

Чемпіонат України "Ворскла" закінчила на п'ятому місці. Востаннє так високо в турнірній таблиці "Ворскла" забиралася дев'ять років тому — весь цей час осідаючи в другій половині списку. По-друге, два рекорди чемпіонату — найдовша переможна серія (5 матчів поспіль) і перша історична перемога полтавчан над донецьким "Шахтарем" (1:0). А могли отримати ще більше! Чемпіонат для підопічних Миколи Павлова можна розділити на декілька мало не взаємовиключаючих частин.

Стартувала "Ворскла" з місця в кар'єр, провівши хороші матчі з "Шахтарем" (1:0), "Динамо" (2:2) та "Дніпром" (1:0). Тоді про феномен екс-аутсайдера, який в міжсезонні практично не посилився, заговорив багато хто. Та й місце в таблиці після восьми турів говорило набагато краще за слова. Але перелом трапився в дев'ятому турі, коли полтавчани невдало з'їздили до сусіднього Харкова. Ні, грали "біло-зелені" з "Металістом" більш ніж пристойно, видавши на-гора результативний і дуже цікавий матч. Проте поразка — 3:1 — започаткувала невдалу серію підопічних Павлова — після цієї "баранки" було ще три невиразні нічиї з не найсильнішими суперниками. Потім знову все стало на свої місця: "Ворскла" обіграла чергового конкурента, донецький "Металург", і на мажорній ноті завершила першу частину чемпіонату.

Далі команда змушена була попрощатися зі своїм лідером Сергієм Кравченком. Надії вболівальників на достойну заміну Крави виявилися марними, полтавчани закінчували сезон тим же складом, але без свого лідера. Розпочала "Ворскла" весняну частину чемпіонату непогано, обігравши в 18-му турі "Таврію" — 1:0. Але на цьому успіхи команди закінчилися на довгий час. Далі був розгром від "Динамо" — 4:1, невиразна нічия зі "Львовом", а потім аж чотири поразки поспіль: від "Шахтаря", "Іллічівця", "Дніпра" та "Металіста". Перервати цю чорну серію "Ворсклі" вдалося тільки в кубковій грі все з тим же "Металістом". У першій півфінальній зустрічі в Харкові команди розійшлися миром — 0:0, перенісши з'ясування відносин між собою вже до Полтави, де "Ворскла", нарешті, видала притаманну їй гру. В чемпіонаті невдала серія також закінчилася. Хлопці Павлова перемогли "Карпати". Втім, команду все одно лихоманило до кінця сезону. Вже в наступному матчі вона програла принципову гру своєму конкуренту за місце під єврокубковим сонцем — запорізькому "Металургові", опустившись в турнірній таблиці вже аж на шосте місце і пропустивши вперед, окрім "козаків", ще й "Дніпро", котре не на жарт розігралося. Стало зрозуміло, що головним завданням "Ворскли" був фінал Кубка України, де, врешті-решт, "зелено-білі" святкували успіх.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Кравченко проти своєї майбутньої команди.

ОПТИМАЛЬНИЙ СКЛАД

УСІ МАТЧІ

1. ФК Харків — Ворскла — 0:1
2. Ворскла — Зоря — 0:1
3. Таврія — Ворскла — 1:3
4. Ворскла — Динамо — 2:2
5. ФК Львів — Ворскла — 0:0
6. Ворскла — Шахтар — 1:0
7. Іллічівець — Ворскла — 1:3
8. Ворскла — Дніпро — 1:0
9. Металіст — Ворскла — 3:1
10. Карпати — Ворскла — 0:0
11. Ворскла — Металург Зп — 1:1
12. Арсенал — Ворскла — 0:0
13. Ворскла — Металург Д — 1:0
14. Чорноморець — Ворскла — 0:1
15. Ворскла — Кривбас — 0:0
16. Ворскла — ФК Харків — 2:1
17. Зоря — Ворскла — 0:2
18. Ворскла — Таврія — 1:0
19. Динамо — Ворскла — 4:1
20. Ворскла — ФК Львів — 0:0
21. Шахтар — Ворскла — 1:0
22. Ворскла — Іллічівець — 2:3
23. Дніпро — Ворскла — 2:1
24. Ворскла — Металіст — 0:1
25. Ворскла — Карпати — 2:1
26. Металург З — Ворскла — 1:0
27. Ворскла — Арсенал — 1:0
28. Металург Д — Ворскла — 2:1
29. Ворскла — Чорноморець — 2:1
30. Кривбас — Ворскла — 0:2

ПЕРЛИ ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЙ МИКОЛИ ПАВЛОВА

2 тур — "Зоря"

"Мабуть, колись хороше закінчується, але я не думаю, що справа в брюках, які я порвав і не одягнув сьогодні на фарт. Перш за все, ми не виконали те, про що домовлялися з хлопцями в першому таймі. Як складалася гра в другому, то гості могли забити в єдиному випадку — із стандартного положення, так і відбулося".

5 тур — ФК "Львів"

"Думаю, що якби на грі був міністр МНС Нестор Шуфрич, то дав би футболістам і гравцям по медалі за участь в пожежі. Дводенна спека в Львові позначилась на грі. Дізнався, що матчі за участю "Шахтаря" й "Динамо" перенесли на пізніший час, але нам, на жаль, ніхто таких варіантів не запропонував. Тому, перш за все, хочу сказати спасибі гравцям обом командам, які в таку спеку показали достатній рух. На жаль, а можливо, на щастя, сьогодні зіграли внічию, адже дві гри на виїзді "Ворскла" перемагала. Тому було б, напевно, несправедливо, якби виграли сьогодні".

9 тур — "Металіст"

"Я думаю, мені треба звернутися до керівництва нашого клубу, щоб заборонило мені приїжджати до Харкова. Мені тут просто не щастить. То погода перешкодить, то ще що-небудь. І пенальті в наші ворота дають в кожній грі. Більше мені нічого коментувати".

11 тур — "Металург" Зп

"Мені здається, що це була одна з найсправедливіших нічиїх в моєму житті. Впродовж всього другого тайму мене не полишало відчуття, що в штаті "Металурга" є старик Хоттабич. Якщо ми порахуємо коефіцієнт корисної дії, в нас буде його дуже багато, але немає результату. Якщо б нам вдалося забити на один гол більше, думаю, настрій у всіх був би кращий, ніж зараз".

19 тур — "Динамо"

"Коли дивишся матчі "Динамо" по телевізору, здається, що ніби можна грати з цією командою на рівних. А виходиш на поле — і виявляється, що динамівці явно сильніші. Удвічі складніше, коли даєш "Динамо" таку серйозну фору, як рахунок 2:0 вже до середини першого тайму. Добре, звичайно, що ми сьогодні забили один гол, але хід навіть першої половини зустрічі показав, що "Динамо" сильніше за "Ворсклу".

24 тур — "Металіст"

"Уявіть себе на моєму місці. Я б хотів бути зараз на вашому. Дві гри поспіль ми програємо на останніх хвилинах. Ми й номери клубного автобуса змінили, ікони повісили, в церкву сходили. Говорили, можливо, це нам допоможе. І це не допомогло. Через три дні в нас матч на Кубок. Намагатимемося реабілітуватися. Але як це виглядатиме через три дні — подивимося".

26 тур — "Металург" Зп

"Те, що прощав сьогодні мною суддя, якого я поважаю, це абсурд. Через три дні нам знову грати. У нас розбиті голови, ноги. Головний суддя показує "від воріт", боковий вказує на "кутовий", після якого нам забили м'яч. Як пояснити? Після гри стою в центрі поля, хотів руку подати, вони сховалися, неначе я якийсь монстр, і буду їх зараз обзивати! Хотів руку потиснути, сказати, що так робити не можна! Я думаю, що скоро знову піду в творче відрядження на декілька років, тому що чим вище забираєшся по турнірній таблиці, тим більше неприємностей приносиш керівникам".

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць № 17 **Під редагуванням Володимира Баняса**

В "УФ" №71 від 21.05.2009 р. була надрукована стаття В.Баняса "Дві тези з історії національної збірної", в якій був зроблений загальний підсумок: *"Якщо ми вважаємо офіційними матчі збірної Української РСР довоєнного періоду, коли до території нашої республіки не входили Закарпаття, Східна Галичина, Волинь, Буковина і Крим, логічно приплюсувати до загального реєстру також ігри збірної, складеної з наших земляків, яких історичні обставини змусили опинитися за межами Батьківщини. Так буде справедливо"*.

Щодо цього є й інші думки. Наприклад, Віктор Стріха (Черкаси) вважає що *"збірна України, яка брала участь в Олімпіаді депортованих переселенців ніякого відношення до історії національної команди не має"*. І пояснює це тим, що *"після Другої світової війни частина населення Західної України тікала від комуняків до Західної Європи, друга частина — в основному польської національності — переселилась до Польщі, а третя залишилась на місці. Якби до війни грала збірна Західної України, то це була б збірна Західної України. А на цій Олімпіаді Україну представляла збірна, що складалася з гравців української національності, які відмовилися проживати на території, загарбаній Совєтами. В цій збірній не було поляків — Матіаса, що переїхав до Битома, Альбанського, що переїхав до Катові тощо. Не було тих, хто залишився проживати в радянській Україні: Романа Газди, Івана Зуба та інших.*

До речі, в Австралії в 50-х декілька років проводився Кубок світу, де грали збірні, складені з емігрантів. Там була й збірна України, точніше, збірна, складена з емігрантів української національності в Австралії. Так, це теж наша історія, але це не історія нашої збірної". І наприкінці він робить висновок: *"Не потрібно змішувати збірну емігрантів, збірну депортованих переселенців, збірну східної (совєтської) України, збірну Західної України. Збірна України існує з 1992 року!!!"*.

А ось зовсім протилежна думка зі зробленого висновку, яку висловив читач "УФ" С.Бей з Мотовилівки Київської області. Він пише: *"Хочу долучитися до тих дописувачів, які відстоюють думку щодо суперечливого числення і нумерації наших чемпіонатів і кубка. Дуже сумно Україна виглядає на фоні інших країн. В офіційній довідці сказано: чемпіонат з 1992 р., кубок — з 1992 р., збірні — з 1992 р., федерація — з 1991 р.!!! Панове, так не можна.*

Загальновідомо, що всеукраїнські змагання проводяться з 1921 року. Так, їх формат був різним, і не завжди грали найсильніші, але це не означає, що потрібно відмовлятися від свого минулого (до речі, Уельс, Північна Ірландія, Білорусь мають подібні проблеми, але ж не цураються минулого). Тож, думаю, турніри 1921—1935 рр. серед збірних міст, змагання 1936—1959 рр. серед команд спорттовариств і відомств, першість 1960—1991рр. серед майстрів класу "Б" та другої ліги мають бути враховані... А Кубок УРСР. Чому цей турнір не врахувати? І 1937—1948 рр. А я думаю, й до 1959 р. цілком необхідно, а ще 1972—1976 і 1990—1991 рр. Ці турніри цілком пристойні.

Хіба не дивно, що ФФУ створена 1991 р. — це нісенітниця, адже ФФ УРСР вийшла із складу ФФ СРСР. Так, федерація не була самостійною, але мала досить автономних прав, і потрібно вести рахунок з часу створення секції футболу ще 1934 р. До того ж, були ще деякі структури, що опікувалися спортом і футболом загалом — це й Вища рада фізкультури і спорту при УЦВК УСРР, і Рада спортивних товариств і відомств УРСР, і Спорткомітет при Раді Міністрів УРСР. Чому ми відмовляємось від свого минулого?

А ще збірна... В Україні збірна існувала з 1922 року, нехай і неофіційна, нехай збірна клубів, але ж вона була. Згадайте феєричне турне по Франції 1935 р., а участь у турнірах Спартакіади 1928 р. — друге місце, 1956 р. — третє місце, 1979 р. — третє місце (до речі, під керівництвом В.В.Лобановського, за участю О.Блохіна, Л.Буряка та інших зірок). У 60-ті роки була збірна класу "Б" УРСР. Любителі футбольної історії і статистики, думаю, змогли б підготувати й результати, і статистику, й склади. А ще були такі турніри, як Кубок республіки на призи ЦК комсомолу, а під час війни — Чаша (кубок) УЦК, першість УФ ліги Галичини, а в 1945 р. — футбольний турнір республіканської Спартакіади, який можна порівняти з чемпіонатом. А існування суддівських колегій або факт проведення 1918 року чемпіонатів Києва й Одеси — а це ж уже в умовах незалежності...

Ми на порозі Євро і чим ми гірші за поляків чи ще когось? Слід повернутися обличчям до рідної спадщини".

Отакі думки наших читачів. Ми розуміємо, що кожен з них ставить досить слушні запитання. Автор-упорядник нашого "Клубу" з деякими згоден, деякі ставить під сумнів. Але те, що ми порушили це не просте питання, яке потребує детальнішого й уважнішого розгляду, це вже крок до вирішення проблеми. Ми робимо загальну справу, подаємо інформацію й матеріали, які, може, когось і дратують. Але без цього неможливо досягнути істини. Цю проблему замовчати нікому не вдасться — це ми гарантуємо. Історія футболу України все ж таки колись буде опрацьована. І ми зробимо належний внесок.

ВИЗНАЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ В УКРАЇНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

(Продовження. Початок див. "УФ" №№39, 43, 58, 62, 64, 67, 71, 75, 82 і 86)

І хоча ми на сторінках нашого "Клубу" ще не закінчили розповідь про участь українських футболістів у складі збірної УСРР у довоєнні часи, але у випуску №9 було надруковано таблицю офіційних матчів (на наш розсуд). А зараз ми вирішили донести до шанувальників українського футболу загальний перелік 53-х гравців, які брали участь у складі української збірної в період 1924—1935 років в офіційних матчах. У наведеній таблиці вказане число зіграних гравцем матчів, а також число забитих (пропущених) голів.

Крім перелічених гравців, у офіційних матчах збірної УСРР грали й троє російських — Панін, Івін та Єпішин, та один грузинський — Жорданія. Усі вони деякий час грали за українські команди, але в подальшому в Україні не затрималися.

З наведеної таблиці видно, що найбільше матчів за збірну України зіграв **Іван Привалов — 22**, трохи відстав від нього Костянтин Фомін — 21, а третім був його брат Володимир — 19. Лідером серед бомбардирів був **Олександр Шпаковський — 10 м'ячів**, на другому місці — Костянтин Щегоцький — 9 м'ячів, а третій, з 7 м'ячами, — Петро Паровишников.

Треба обов'язково сповістити читача, що футболки першої збірної України також одягали ще 23 українських футболісти, але це було в неофіційних матчах (здебільшого між першим і другим складами збірної УСРР). Наведемо й їхні прізвища: Алпатов, Бойченко, Булгаков, Весеньєв, Войтенко, В.Грушин, А.Коген, Кондратенко, Кононенко, Корнілов, Котов, Куликов, Кусинський, Лабадаш, Лєсной, Лівшиць, Пашута, Плохих, Роздорожнюк, Роман, Рукавицин, Сердюк (Шульц), Тереньтєв.

А кандидатами у збірну та тими, хто грав у другому складі збірної УСРР, — ще 41 футболіст, серед яких слід назвати більш-менш відомих, таких, як Навальнєв, Михлін, Денисов, Цофнас, Деркаченко, Синиця, Путистін, Сухарєв, Коротких, Табачковський, Хейсон, Юкельзон, Поталов, Волін, Гончаренко, Мисевра, Клименко, Рогозянський, Правовєров та інші.

До речі, декілька українських футболістів захищали й честь збірної РРФСР, а також збірної Москви. На жаль, інформацією про всі без винятку матчі збірних РРФСР, Москви та Ленінграда ми не володіємо, та є можливість врахувати матчі, які провели ці збірні на чемпіонатах СРСР та РРФСР, а також усі товариські — зі збірною УСРР. Результати проведених підрахунків наступні:

— ***Станіслав Леута*** провів за збірну РРФСР п'ять матчів та за збірну Москви дев'ять матчів;

— ***Валентин Прокоф'єв*** провів за збірну РРФСР — три матчі та за збірну Москви — два матчі;

— ***Макар Гончаренко*** провів за збірну РРФСР один матч.

ПЕРЕЛІК УКРАЇНСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ У ОФІЦІЙНИХ МАТЧАХ ЗБІРНОЇ УРСР (1924—1935 рр.)

№№	Прізвище та ім'я	Амплуа	З якого міста	Роки участі	Матчі	Голи
1.	Алфьоров Яків	нападник	Харків	1924-30	10	6
2.	Бабкін Олександр	воротар	Харків	1930 -34	6	-14
3.	Бем Адам	нападник	Харків	1924-34	2	-
4.	Бобришев Олександр	захисник	Харків	1929-32	2	-
5.	Володимирський Іван	нападник	Харків	1927-34	5	1
6.	Галинський Борис	нападник	Одеса	1932	1	-
7.	Гичкін Марко	нападник	Миколаїв, Одеса	1927-35	1	-
8.	Гребер Володимир	півзахисник	Дніпропетровськ	1933-35	5	1
9.	Грушин Сергій	нападник	Миколаїв, Харків	1924-28	1	-
10.	Губарєв Євген	нападник	Харків	1924-30	10	2
11.	Зуб Микита	нападник	Харків	1932-34	5	4
12.	Ідзковський Антон	воротар	Київ	1932-35	5	-13
13.	Козаков Микола	нападник	Харків	1924	4	3
14.	Калашников Петро	нападник	Одеса	1932-35	2	-
15.	Капустін Микола	півзахисник	Харків	1924-29	4	-
16.	Кирилов Дмитро	захисник	Харків	1933-35	6	-
17.	Кладько Іван	захисник	Харків	1927-31	10	-
18.	Клименко Іван	воротар	Одеса	1929	1	-1
19.	Комаров Павло	нападник	Київ	1933-35	2	-
20.	Копійко Сергій	нападник	Харків	1932-33	4	1
21.	Кравченко Микола	півзахисник	Одеса	1930	1	-
22.	Кротов Микола	захисник	Харків	1924-29	6	1
23.	Кузьменко Іван	півзахисник	Дніпропетровськ, Київ	1933-35	2	-
24.	Лайко Петро	нападник	Дніпропетровськ	1933-35	9	4
25.	Лівенцев Валентин	нападник	Артемівськ, Харків	1930	2	-
26.	Легков Микола	нападник	Одеса	1929	1	-
27.	Малхасов Михайло	нападник	Одеса, Київ	1927-31	2	1
28.	Махиня Микола	нападник	Київ	1934-35	6	3
29.	Міщенко Петро	нападник	Харків	1927-30	6	3
30.	Москвін Серафим	воротар	Одеса, Харків	1927-35	3	-1
31.	Натаров Іван	нападник	Харків	1924	4	1
32.	Норов Роман	воротар	Харків	1924-30	10	-12
33.	Паровишников Петро	нападник	Харків	1930-35	16	7
34.	Печений Михайло	нападник	Миколаїв, Київ	1927-30	2	-
35.	Підоренко	захисник	Харків	1932	1	-
36.	Піонтковський Казимир	півзахисник	Одеса, Київ	1927-34	2	-
37.	Полегенький Григорій	нападник	Миколаїв	1924-31	1	-
38.	Пономаренко Андрій	захисник	Харків	1932-33	2	-
39.	Привалов Іван	півзахисник	Харків	1924-35	22	-
40.	Прокоф'єв Валентин	нападник	Київ	1924-34	7	2
41.	Садовський Віктор	нападник	Київ	1931	1	-
42.	Семенов Петро	захисник	Харків	1927-30	7	-
43.	Свиридовський Михайло	захисник	Київ	1931-35	4	-
44.	Трусевич Микола	воротар	Одеса	1932-35	3	-8
45.	Тютчев Федір	півзахисник	Київ	1931-35	7	-
46.	Фомін Володимир	півзахисник	Харків	1924-35	19	2
47.	Фомін Костянтин	захисник	Харків, Київ	1924-35	21	-
48.	Фомін Микола	півзахисник	Харків	1927-35	15	1
49.	Шведов А.	півзахисник	Харків	1932-34	2	-
50.	Шиловський Віктор	нападник	Сталіно, Київ	1934-35	4	4
51.	Шпаковський Олександр	нападник	Харків	1924-32	16	10
52.	Штрауб Олександр	нападник	Одеса	1927-32	6	4
53.	Щегоцький Костянтин	нападник	Київ	1933-35	8	9

ЗБІРНА УКРАЇНИ У ДОВОЄННІ ЧАСИ (1925—1935 рр.)

(Продовження. Початок див. "УФ" №№82, 86, 90 ЗА 11,18,25. 06. 2009 Р.)

А от 5 червня 1932 року, на честь Всесоюзної комсомольської конференції, знову ж таки в Москві відбувся другий матч збірних РСФРР і УРСР. У складі збірної УРСР новеньким був півзахисник Петро Калашников (Одеса). Вже на четвертій хвилині першими гол забили російські футболісти. Потім збірна РСФРР збільшила рахунок, але Прокоф'єв один м'яч все ж відіграв. Після цього зі штрафного удару українські футболісти зрівняли рахунок. У другому таймі гра проходила зі змінним успіхом, і тільки наприкінці гри збірній УСРР вдалося забити третій гол, але суддя його не зарахував — нічия 2:2.

І, нарешті, матч-реванш в Харкові, який давно очікували і який був приурочений до відкриття ІІІ Всеукраїнської партконференції 8 липня. Погода не сприяла футболістам — безперестанку йшов дощ. Збірна УРСР програла в цьому матчі — 2:4. На шостій хвилині українські футболісти з пенальті забили гол, але вже на 14-й збірна РРФСР забила гол у відповідь, а на 21-й рахунок вже був 1:2. У доданий до першого тайму час збірна РСФРР забила ще одного разу — 3:1. У другому таймі команди обмінялися голами, при цьому українці з двох пенальті забили тільки один.

На початку жовтня в Києві чекали приїзду збірної Робітничого спортивного союзу (РСС) Німеччини й планували провести матч зі збірною України, склад якої попередньо був наступним: Ідзковський — К.Фомін, Пономаренко — Привалов, Івін, Шведов — Калашников, Шпаковський, Борис Галинський, Зуб, Прокоф'єв. Запасні: Бабкін, Бобришев, М.Фомін, Паровишников, Лєсной, Копійко та Андреєв.

Однак німці затримались, матч перенесли до столиці республіки, і 12 жовтня в Харкові на стадіоні "Металіст" збірна УРСР зустрілась у міжнародному матчі зі збірною РСС Німеччини. Склад збірної УРСР був змінений, адже декілька найкращих українських футболістів, у тому числі й Прокоф'єв, виїхали до Туреччини в складі збірної СРСР. Тому до складу збірної УРСР були включені: півзахисник Тютчев (Київ), захисник Підоренко (Харків) і нападник Володимирський (Харків). У цьому матчі першою повела в рахунку збірна УРСР, але через кілька хвилин німці відіграли гол, а до кінця першого тайму навіть вийшли вперед. У другому таймі розпочався дощ, однак це не завадило збірній УРСР в середині тайму зрівняти рахунок. Матч так і закінчився бойовою нічиєю — 2:2 (обидва голи в збірній України забив харків'янин П.Паровишников).

Вже наступного, 1933, року збірна УРСР у товариському матчі 24 червня зустрілась зі збірною Москви. Матч відбувся в Харкові, на честь VI пленуму ЦК ЛКСМУ. На матчі були присутні близько 20 000 глядачів. У складі збірної УРСР грали троє київських динамівців — Єпішин, Тютчев і Прокоф'єв. Вже на початку матчу збірна УРСР забила перший гол, а потім — другий і третій. У другому таймі ініціатива перейшла до москвичів, і вони протягом короткого часу один за одним забили два голи. Але більшого збірна столиці СРСР зробити не змогла, перемогла збірна УСРР — 3:2.

6 серпня на стадіоні "Динамо" в Харкові відбувся тренувальний матч перед запланованою зустріччю зі збірною Туреччини. Збірна УРСР грала зі збірною Харкова. У складі збірної України цього разу були: Ідзковський (Київ) — Єпішин (Київ), Кузьменко (Дніпропетровськ) — Гребер (Дніпропетровськ), Тютчев (Київ), Пашута (Харків) — Володимирський (Харків), Лайко (Дніпропетровськ), Сердюк (Київ), Щегоцький (Київ), Прокоф'єв (Київ).

Вже на першій хвилині збірна України відкрила рахунок, потім другий м'яч забив Тютчев з подачі Щегоцького, а далі два голи поспіль провели Тютчев і Прокоф'єв. У другому таймі, знову на перших хвилинах, рахунок був доведений до 5:0. Втім, харків'яни зібрались і забили три голи. І тут показав свою майстерність Прокоф'єв — ще три його голи і рахунок став 8:3. Слід зазначити, що на табло продовжували світитися цифри 6:3, тому що, як з'ясувалося, на стадіоні крупніших цифр просто не було.

А 9 серпня, в тому ж Харкові, але вже на стадіоні "Металіст", грали в контрольному матчі дві збірні УСРР. Хоча матч і закінчився з рахунком 4:0 на користь першої збірної, однак вона себе нічим не проявила, а гравці зловживали індивідуальною грою. У складі першої збірної грали: Бабкін — К.Фомін, Єпішин — Привалов, Тютчев, М.Фомін — Копійко, Лайко, Щегоцький, Паровишников, Прокоф'єв. У другому складі грали тільки харків'яни та киянин Ідзковський. Голи забили Щегоцький — два та Паровишников — один. Але все ж після цього матчу саме цей склад збірної був остаточно затвердженим на матч з Туреччиною, а знаменитого Ідзковського цього разу залишили в запасі разом з харків'янами Пономаренком, Бемом, Лєсним, Володимирським та Старусєвим.

12 серпня до Харкова прибула збірна Туреччини, і цього ж дня відбувся матч УСРР — Туреччина. На трибунах стадіону "Динамо" розвісили лозунги "Хай живе вождь комуністичної партії — найкращий друг фізкультурників тов. Сталін" і "Привіт фізкультурникам дружньої нам Турції". На урядовій трибуні знаходилися Чубар і Балицький, голова ВРФК УСРР Войцеховський, представники турецької делегації на чолі з головою стамбульського комітету Народної партії Туреччини Джевдетом Керім-беєм. Склад збірної УСРР не відрізнявся від запланованого. Але розпочався матч з того, що на 10-й хвилині турецький воротар Авні на виході отримав серйозну травму і залишив поле. Першими забили гол турецькі футболісти на 20-й хвилині, й тільки в другому таймі, на 51-й хвилині, гол у турецькі ворота забив Щегоцький. Через 20 хвилин з подачі Прокоф'єва йому вдалося забити й другий гол, а за кілька хвилин до кінця поєдинку він зробив "хет-трик", забивши третій гол. Відразу ж турки на контратаці провели у ворота українських футболістів другий м'яч. Матч так і закінчився з рахунком — 3:2 на користь збірної України.

Спецвипуск журналу.

Збірна УРСР зразка 1933 року перед матчем зі збірною Туреччини в Харкові (зліва направо): І. Привалов, Єпішев, М. Фомін, С. Копійко, О. Бабкін, П. Паровишников, К. Щегоцький, В. Прокоф'єв, П. Лайко, Ф. Тютчев.

30 вересня в Москві на стадіоні "Динамо" відбувся матч збірних РСФРР і УРСР. У складі оновленої збірної УСРР грали цього разу тільки троє киян: Тютчев, Щегоцький і Прокоф'єв, а Ідзковський продовжував залишатися серед запасних. На 15-й хвилині Щегоцький забиває перший гол, але збірна РРФСР хутко результат зрівнює, а потім команди обмінюються голами, реалізовуючи пенальті. У другому таймі третій м'яч у ворота УРСР проводить Дементьєв. До цього часу українська збірна була вже ослаблена вилученням з поля її капітана — К.Фоміна. Матч закінчився поразкою збірної України — 2:3.

Після цього матчу суперники домовилися про матч-відповідь у Харкові. З метою підготовки до цього матчу була проведена у Харкові 9 жовтня зустріч першої та другої збірних України. Результат матчу — 3:2 на користь першої збірної трохи насторожував. Але в другій збірній України грали: Ідзковський (Київ), Пономаренко (Харків), Кузьменко (Дніпропетровськ), Путистін (Київ), Старусєв (Харків), Гребер (Дніпропетровськ), Терентьєв (Горлівка), Бем (Харків), В.Фомін (Харків), Комаров (Київ), Володимирський (Харків).

Нарешті, 12 жовтня на харківському стадіоні "Динамо" ім. Балицького відбувся матч-реванш між збірними РРФСР і УРСР. У складі збірної України не було ніяких змін у порівнянні з матчем у Москві. А в запасі були Ідзковський, Кузьменко та Комаров. Першими гол забили українські футболісти вже на п'ятій хвилині (Прокоф'єв), однак на 21-й хвилині збірна РРФСР встановила рівновагу. Тут же за знесення Щегоцького в штрафній площі українці реалізують пенальті. Але росіяни на 36-й хвилині зрівнюють рахунок, а в другому таймі на 61-й хвилині виходять вперед — 3:2. Після такого повороту подій гра загострюється, і за взаємне порушення правил М.Фоміна та Лапшина видаляють з поля. Потім травмованого Прокоф'єва замінює ще один киянин — Комаров, але це не сприяє посиленню лінії атаки збірної України, і в останні п'ять хвилин російські футболісти забивають ще один гол. Чергова, вже традиційна поразка — 2:4. До речі, в складі збірної РРФСР, крім вихованця миколаївського футболу Леути, в нападі грав ще один український гравець — Макар Гончаренко. Так-так, той самий корінний киянин Макар Гончаренко, який тоді грав у Іваново. Однак він не набрався сміливості вразити ворота своїх земляків.

Протокол матчу:

Збірна РСФРР – **Збірна УСРР - 2:2** (2:2)

5 червня 1932 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч. 50 000 гляд.
Суддя: Рябоконь (Москва).
РСФРР: Гранаткин - Пчеліков. Олександр Старостин - Попов. Андрій Старостин. Никішин – Микола Старостин. Єлисеєв. Бутусов. Павлов. Ільїн.
УСРР: Ідзковський - К.Фомін, Свиридовський – Привалов, Піонтковський, М.Фомін – Калашников, Шпаковський, Зуб, Паровишников, Прокоф'єв.
Голи: 1:0 – Бутусов (4 хв.), 2-0 – М.Старостин (28 хв.), 2:1 – **Прокоф'єв** (34 хв.), 2:2 – **Шпаковський** (40 хв.).
Наприкінці 2-го тайму гол. забитий Зубом. чомусь суддя не зарахував.

Протокол матчу:

Збірна УСРР - Збірна РСФРР - **2:4** (1:3)

8 липня 1932 р.. м. Харків. Ст. "Динамо". Товариський матч. Увесь час дощ. 25 000 гляд.
Суддя: Слепов (Харків).
УСРР: Ідзковський - К.Фомін, Свиридовський – Привалов, В.Фомін, Шведов – Калашников, Шпаковський, Зуб, Паровишников, Прокоф'єв.
РСФРР: Гранаткин - Пчеліков. Олександр Старостин - Столяров. Андрій Старостин. Станіслав Леута – Григорьєв, Єлисеєв, Бутусов. Павлов, Ільїн.
Голи: 1:0 – **Зуб** (6 хв.. пен). 1-1 – Єлисеєв (14 хв.), 1:2 - … (21 хв.), 1:3 – … (47 хв. 1-го тайму). 1:4 - … (… хв.). 2:4 – **Зуб** (… хв.. пен.).
Порушення: вилучений Павлов (2-й тайм).
У 2-му таймі ще одне пенальті не реалізував Зуб.

Протокол матчу:

Збірна УСРР – Збірна РСС Німеччини **2:2** (1:1)

12 жовтня 1932 р. м. Харків. Ст. "Металіст". Товариський міжнародний матч. Дощ (у 2-му таймі). 25 000 гляд.
Суддя: Космачов (Харків).
УСРР: Ідзковський – Підоренко, Пономаренко – Тютчев, Івін, Шведов – Володимирський, Шпаковський, Зуб, Паровишников, Галинський.
Німеччина: Гудт – Кнорль. Генш – Піонтек, Боме. Генхейд – Беем. Рихтер. Альберт. Дайхман. Лоор.
Голи: 0:1 – Паровишников (29 хв.). 1:1 – Дайхман (через декілька хв.). 1:2 – німецький гравець (57 хв.). 2:2 – Паровишников (у середині другого тайму).

Протокол матчу:

Збірна УСРР – Збірна Москви **3:2** (3:0)

24 червня 1933 р. м. Харків. Ст. "Динамо". Товариський матч. Біля 20 000 гляд.
Суддя: Космачов (Харків).
УССР: Бабкин – К.Фомін, Єпішин – Привалов, Тютчев, М.Фомін – Копійко, Лайко, Зуб, Паровишников, Прокоф'єв.
Москва: Гранаткин - Саванов, Олександр Старостин - Андрій Старостин. Селін. Станіслав Леута – Микола Старостин. Смирнов, Іванов, Павлов. Ільїн.
Голи: 1:0 – Зуб (на перших хв.), 2:0 – Копійко (незабаром), 3 0 – Зуб (наприкінці 1-го тайму), 3:1 – Смирнов (десь 20 хв). 3:2 – Іванов (25 хв.).

Протокол матчу:

Збірна УСРР – Збірна Туреччини **3:2** (0:1)

12 серпня 1933 р. м. Харків. Ст. "Динамо" ім. Балицького. Товариський міжнародний матч. 20 000 гляд.
Суддя: Космачов (Харків).
УСРР: Бабкин – К.Фомін (к). Єпішин – Привалов, Тютчев, М.Фомін - Копійко, Ляйко, Щегоцький, Паровишников, Прокоф'єв.
Туреччина: Авні (Сабахатін. 10 хв.) – Хюсню (к). Яшар – Хакки, Шюкрю. Саїд – Шіазі. Фуад. Вахаб. Інг-Сабей. Шереф.
Голи: 0:1 – Вахаб (20 хв.). 1:1 – **Щегоцький** (51 хв.). 2:1 – **Щегоцький** (76 хв.). 3:1 – **Щегоцький** (85 хв.). 3:2 – Саїд (89 хв.).

Протокол матчу:

Збірна РСФРР – **Збірна УСРР - 3:2** (2:2)

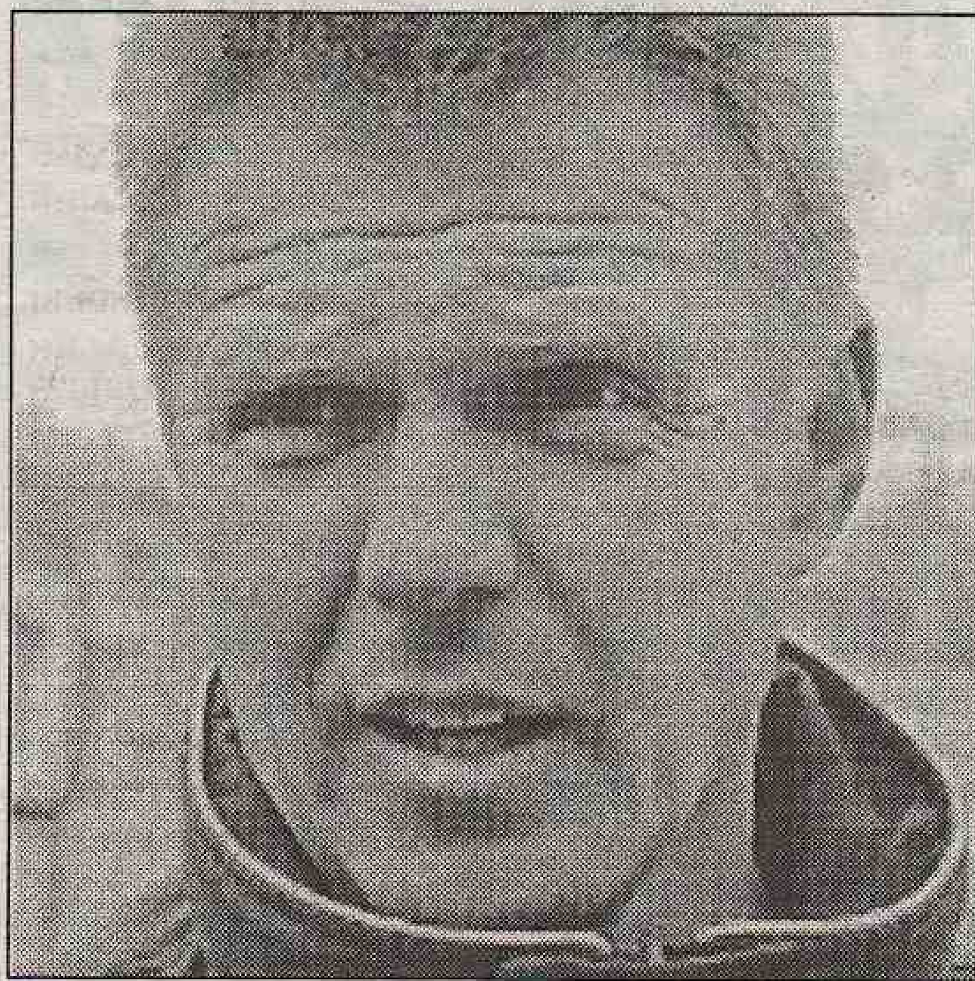
30 вересня 1933 р. м. Москва. Ст. "Динамо". Товариський матч. 50 000 гляд.
Суддя: …
РСФРР: Шорець – Тетерін. Селін - Дубінін. Андрій Старостин. Столяров – Микола Старостин, Дементьєв. Іванов, Лапшин. Ільїн.
УСРР: Бабкин - К.Фомін, Кирилов – Привалов, Тютчев, М.Фомін – Копійко, Ляйко, Щегоцький, Паровишников, Прокоф'єв.
Голи: 0:1 – **Щегоцький** (15 хв.), 1-1 – Лапшин (дуже скоро після 1-го голу), 2:1 - …. (1-й тайм. пен.). 2:2 – … (1-й тайм. пен.). 3:2 – Дементьєв (2-й тайм).

Протокол матчу:

Збірна УСРР – Збірна РСФРР - **2:4** (2:2)

12 жовтня 1933 р. м. Харків. Ст. "Динамо" ім.. Балицького. Товариський матч. 20 000 гляд.
Суддя: І.С.Космачов (Харків).
УСРР: Бабкин - К.Фомін, Кирилов (Пономаренко. 70 хв.) – Привалов (Гребер. 17 хв.), Тютчев, М.Фомін – Копійко, Лейко, Щегоцький, Паровишников, Прокоф'єв (Комаров. 75 хв.).
РСФРР: Рижов - Тетерін. Олександр Старостин - Дубінін. Андрій Старостин. Столяров (Леута) – Гончаренко, Смирнов, Іванов. Лапшин, Ільїн.
Голи: 1:0 – Прокоф'єв (6 хв.). 1-1 – Смирнов (21 хв.). 2:1 - Гребер (… хв.. пен.). 2:2 – Лапшин (36 хв.). 2:3 – Іванов (61 хв.). 2:4 – Ільїн (86 хв.).
Порушення: в середині 2-го тайму за взаємне порушення видаляють М.Фоміна та Лапшина.

ПФК Севастополь

Олександр КРАСИЛЬНИКОВ: БОРОТИМЕМОСЬ ЗА НАЙВИЩІ МІСЦЯ

Минулий сезон для професійного футбольного клубу «Севастополь» став найвдалішим від дня його заснування в 2002 році. До того ж, четверте місце за підсумками чемпіонату України в першій лізі сезону 2008/2009 рр. стало найвищим досягненням за всі роки виступів севастопольських команд у першості країни.

Місцеві журналісти зустрілися з президентом ПФК «Севастополь» Олександром Красильниковим, який відверто та конкретно відповів на всі запитання, які хвилюють як футбольних фахівців, так і вболівальників.

— Олександре Львовичу, кілька слів про минулий сезон, в якому севастопольці показали свій найкращий результат.

— Думаю, що цей сезон треба занести до активу нашої команди. Протягом усієї першості вона вела боротьбу спочатку за вихід до прем'єр-ліги, а в кінці — за третє місце в першій лізі. Але не склалося, й на те є об'єктивні причини. В другому колі нашу команду просто замучили травми, жодного разу не вдалося зіграти оптимальним складом. До того ж, усі домашні матчі в нас були, наче виїзні, оскільки проводили їх у Бахчисараї.

Звичайно, прикро, що не втримали третю сходинку, на якій перебували протягом майже усієї першості. Утім, як ви пам'ятаєте, в рік свого дебюту в першій лізі ПФК «Севастополь» завершив сезон на 15-му місці, тому перед початком наступного ми планували посісти восьме. Отже, четверта сходинка, якої добилася команда, незважаючи на всі проблеми, — безумовно, великий успіх севастопольського футболу. Цей результат став найкращим за весь час виступів у національної першості України.

— У зв'язку з цим хотілося б дізнатися про плани на майбутнє. Чи, залишиться «кістяк» команди. Плануються кадрові зміни?

— Прийнято рішення зберегти основний склад команди й на наступний сезон. Але без змін не обійшлося. Вже не будуть грати за ПФК «Севастополь» Сергій Галюза, Кривошеєв, Патула та Дмитро Назаров. Остаточно про оптимальний склад із Олегом Лещинським ми ще не говорили, але ставка робитиметься на своїх футболістів — це точно.

— Були пропозиції севастопольським гравцям із клубів прем'єр-ліги?

— Поки жодних пропозицій до нас не надходило, але якщо з'являться, розглядатимемо їх. Проте хочу заспокоїти наших уболівальників: за своєю ініціативою ми нікого пропонувати іншим командам не збираємося.

— Проясніть, будь ласка, ситуацію про можливий перехід до іншого клубу Альберта Шахова?

— Щодо Шахова в нас питання ще не закрите. В нього контракт із клубом до зими, але якщо Альберт знайде собі кращі умови в іншому клубі, ми йому не перешкоджатимемо.

— Де й коли команда планує готуватися до наступного сезону?

— Футболісти зібралися 29 червня. Тиждень команда готуватиметься в Севастополі, а потім, за традицією, вирушить до Нікополя, де продовжить підготовку до початку першості. До від'їзду плануємо провести два контрольні матчі: 2 липня з «Кривбасом» (цей поєдинок відбудеться в Євпаторії) і 5 липня в Севастополі з ужгородським «Закарпаттям».

— На тренерському містку якісь зміни передбачаються?

— До зими змін не буде. Проте тренерська доля така, що нічого завчасно передбачити неможливо. Поки Олег Лещинський, на кого ми робимо ставку, до зими залишається виконуючим обов'язки головного тренера, а далі подивимось.

— Тепер чи не найголовніше питання наступного сезону. Де команда проводитиме свої домашні зустрічі?

— Тут не все залежить від нас. Є два варіанти. Перший — продовжимо грати в Бахчисараї, другий — якщо зніметься «Ігросервіс», то до зими гратимемо в Сімферополі. Але я сподіваюсь, що нам дозволять грати в Севастополі. Все залежатиме від комісії на чолі з Стороженком. Але все ж позитивний рух є, і я сподіваюсь, що ми повернемо футбол до Севастополя.

Я вже виступав із пропозицією, щоб місто викупило стадіон «Севморзаводу» в його господарів і віддало клубу в лізинг на кілька років. Ми б, зі свого боку, могли поступово розраховуватися за нього, а паралельно — доводити споруду до потрібних умов. На жаль, керівництво міста, в особі голови Севастопольської міської ради, таких гарантій поки не дає.

— За таких умов який результат тренерського штабу Олега Лещинського ви будете вважати задовільним?

— Після минулого сезону треба битися, як мінімум, за четверте-п'яте місця. Я думаю, що для цього все є. Але, звичайно, хотілось би й перше місце посісти чи увійти до трійки.

— Чи готова ця команда вирішити завдання виходу до прем'єр-ліги? Потрібно підсилювати її склад?

— У нас хороший зіграний колектив, але це не означає, що ми не будемо придивлятися до нових гравців. Ставку робитимемо на молодих футболістів. У нас є свої юні гравці, яких треба потроху підпускати до основного складу. Коли ми вирішимо проблему зі стадіоном, коли місто повернеться обличчям до футболу, тоді буде значно легше вирішувати питання виходу до прем'єр-ліги.

Євген САПОЖНИКОВ.

Сталь

ЗНАЙОМИМИ СТЕЖКАМИ

Минулої суботи "Сталь" вийшла з відпустки й розпочала підготовку до сезону 2009/2010. Після медичного огляду й тестування алчевці стали до дворазових тренувань, а вже на п'ятницю, 3 липня, в "Сталі" запланований контрольний поєдинок із представником другої ліги — свердловським "Шахтарем". Матч відбудеться на стадіоні "Сталь".

У неділю, 5 липня, делегація "Сталі" вирушить до Криму — протягом двох тижнів команда перебуватиме в селищі Куйбишеве, де алчевці вже готувалися взимку. На цей етап підготовки заплановано три спаринги — матчі повинні відбутися 8, 11 та 14 липня. У неділю, 19 липня, в Симферополі алчевці зіграють поєдинок стартового туру першості проти "Ігросервісу", відразу ж після якого делегація "Сталі" вирушить до Алчевська.

Артем ЦИГАНЕНКО.

Дністер

СІМОХ УЖЕ НЕ БУДЕ

Футболісти "Дністра" вийшли з відпустки. Підопічні Андрія Пархоменка зібралися на місцевому стадіоні імені Віктора Дукова, де провели перше в період міжсезоння тренування. У ньому взяли участь кілька новачків, які мають намір стати гравцями складу в сезоні-2009/10. Серед цих футболістів вже знайомий за виступами за "Дністер" в першому колі минулого чемпіонату Роман Бочкур ("Чорноморець" Одеса), Іван Рудницький ("Зоря" Луганськ), Євген Ткачук ("Металург" Запоріжжя, "Ністру" Атаки), Олег Кошка (дубль "Шахтаря", "Шахтар-3" Донецьк), Вадим Барба ("Бастіон" Іллічівськ), а також футболісти з другої команди "Дністра" Олексій Паламарчук та Андрій Задойко.

Як стало відомо прес-службі ФК "Дністер", у першому колі 19-го чемпіонату України з футболу серед команд першої ліги овідіопольська команда не матиме в своїх рядах як мінімум сімох виконавців, котрі захищали кольори дністрян у другому відрізку минулого сезону. Йдеться про голкіпера команди Віталія Жеребкіна, захисників Богдана Смішка й Ігоря Буряка, півзахисників Віталія Старовика, Дмитра Леонова, Юрія Коншина, а також нападника Олександра Батальського. Поки залишається відкритим питання щодо подальшої співпраці з Юрієм Штурком, котрий перебуває на перегляді в криворізькому "Кривбасі". А ось оглядини в стані того ж криворізького клубу Антона Хромих підійшли до свого завершення. Один із ключових футболістів "Дністра" повертається до Овідіополя.

Перший контрольний матч у "Дністра" запланований на 5 липня. Цього дня овідіопольці поміряються силами з представником еліти — одеським "Чорноморцем". Через п'ять днів після цього спарингу "Дністер" зустрінеться з молодіжною командою "моряків". Ці матчі пройдуть на клубній базі "Чорноморця" в Совіньоні.

Юрій УСАТЮК.

Волинь

ПОШУК ТРИВАЄ

Після завершення першого навчально-тренувального збору тренерський штаб "Волині" визначився з переліком новачків, котрі можуть підсилити "Волинь" і потрапити до заявки клубу на наступний сезон.

Перш за все, варто відзначити півоборонця ***В'ячеслава Шарпара***, котрий у контрольному матчі з "Ворсклою" відзначився дублем. Двадцятидворічний гравець (народився 2 червня 1987 року, зріст 188 см, вага 78 кг) — вихованець запорізького "Металурга". Раніше виступав за команди "Нафком" (Бровари), дубль "Таврії" (Симферополь), "Хімік" (Красноперекопськ), "Нафтовик-Укрнафта" (Охтирка). Весняну частину минулого сезону В'ячеслав провів у складі чернігівської "Десни". Зазначимо, що Віталій Кварцяний особисто їздив переглядати Шарпара наприкінці попереднього чемпіонату, коли на матч з алчевською "Сталлю" волиняни поїхали під керівництвом старшого тренера Володимира Журавчака.

Форвард ***Вадим Шаврін*** (народився 15 травня 1988 р., зріст 186 см, вага 81 кг) — вихованець донецького "Шахтаря". У сезоні 2007/08 Вадим виступав за дубль "гірників", де відзначився чотирма голами у 21-ому матчі, та "Шахтар-3" (п'ять голів в 11 матчах), а в минулому чемпіонаті захищав кольори донецького "Олімпіка", в складі котрого відзначився п'ятьма голами.

Однолітком Вадима є й інший випускник академії "Шахтаря" — лівий оборонець ***Валерій Гошкодеря*** (народився 8 січня 1988 р., зріст 192 см, вага 83 кг). Валерій також виступав спочатку за "Шахтар-3", а в сезоні 2008/09 — за донецький "Олімпік".

Півзахисник ***В'ячеслав Акімов*** (народився 17 жовтня 1989 р., зріст 185 см, вага 77 кг), незважаючи на молодий вік, встиг пограти за харківський "Геліос", МФК "Миколаїв", та дубль полтавської "Ворскли". В минулому чемпіонаті виступав за "Княжу" зі Щасливого. Креативний півоборонець цілком може бути використаний на позиції атакувального півзахисника "під нападниками".

Центральний захисник ***Ігор Луценко*** (народився 19 квітня 1986 р., зріст 186 см, вага 79 кг) також є вихованцем донецького "Шахтаря", за різноманітні клубні команди якого виступав у 2003—2008 роках. Згодом захищав кольори мелітопольського "Олкому" та "Княжої" (Щасливе). Навесні виступав за калінінський "Фенікс-Іллічівець". Відомо, що Віталій Кварцяний розраховував на цього гравця ще взимку, але в той час домовитися з керівництвом "Гермеса" (нині "Фенікса-Іллічівця") про придбання кваліфікованого захисника не вдалося.

Ще одним представником "Фенікса-Іллічівця" є правий захисник ***Тарас Михайлюк*** (народився 26 серпня 1984 р., зріст 178 см, вага 73 кг).

І, зрештою, поки єдиний новачок, з яким уже укладено контракт (як ми раніше інформували), — воротар Ісса Ндойє з іранського клубу "Зоб Ахан", у складі якого Ісса минулого сезону здобув звання віце-чемпіона країни, а також виграв Кубок Ірану, парирувавши в фінальному матчі два одинадцятиметрових. На перегляді в Луцьку Ндойє був ще наприкінці серпня минулого року, але, маючи на руках щойно пролонгований контракт високої трансферної вартості, не зміг бути заявлений за "Волинь". Цікаво, що тоді ж Ісса проходив оглядини й у харківському "Металісті", але, як це не дивно, в харків'ян на кіпера грошей також не вистачило. Нинішнього міжсезоння Ндойє мав запрошення на роль другого воротаря від турецького "Сівасспора", який гратиме в новому сезоні в Лізі чемпіонів, але обрав таки пропозицію "Волині", куди перейшов у статусі вільного агента.

Зазначимо також, що перегляд новачків триває, і не виключено, що в складі "Волині" можуть з'явитися ще кілька потенційних новобранців.

Микола ГАВРИЛЮК.

"Карпати-2"

Володимир ВІЛЬЧИНСЬКИЙ:

ПРОТИ ЛІДЕРІВ ДІЯЛИ КРАЩЕ

Для популярного в минулому захисника стрийської "Скали", ФК "Львів" та "Карпат" Володимира Вільчинського минулий сезон був дебютним в ролі головного тренера професійної команди "Карпати-2". Тож Володимир Несторович поділився враженнями від виступів своїх підопічних.

— Перед початком першості керівництво клубу поставило перед нами завдання потрапити до десятки найкращих команд групи, — **розпочав Володимир Вільчинський.** — В принципі, це завдання ми могли вирішити, якби під кінець сезону гравці дещо не налонилися. А в середині сезону виступили досить вдало. Були відрізки, коли "Карпати-2" демонстрували хороший футбол. Особливо восени, коли наша команда у 12-ти матчах лише раз поступалася.

— А чим пояснити провальні виступи в стартовій частині першості: після семи турів — одна перемога, а решта — поразки?

— Створилася фактично нова команда, якій, до того ж, був представлений і новий тренер. Всі найкращі гравці "Карпат-2" перейшли в дубль, а ми набрали вихованців 1991 р.н., які склали майже половину всієї заявки і дебютували після виступів у ДЮФЛУ в змаганнях серед команд майстрів. Тож, в принципі, молоді "Карпати-2" виступили гідно, адже ті команди, що познімалися зі змагань, були нижчими від нас.

— Які матчі "Карпат-2" запам'яталися найбільше?

— Вдома із черкаським "Дніпром", який обіграли 1:0. На своєму полі хоч і зіграли внічию з командами "Нафком" та "Миколаїв", але за повної переваги показали змістовну гру. А за самовідданою та малюнком гри виділю завершальну гру в Тернополі, де ми поступилися з рахунком 3:4.

— Чим пояснити, що в завершальних двох турах "зелено-білі" пропустили 10 м'ячів?

— Часом у діях гравців відчувалась втома, іноді не виручали воротарі. Не забуватимемо, що "Карпати-2" грають з трьома нападниками, і це дається молодим футболістам непросто. Але наше завдання полягає не в кількості набраних очок, а в підготовці гравців до молодіжного та основного складу "Карпат". З і лідерами нашої групи "Дніпром", вінницькою та тернопільською "Нивами", "Карпатами-2" діяли краще, забили п'ять голів.

— Кого в міжсезоння передали до молодіжного складу "Карпат"?

— Це шість гравців — Дмитро Родін, Іван Піцан, Микола Задорожний, Володимир Підвірний, Володимир Гудима та Павло Гордійчук.

— За "Карпати-2" в першій частині грав досвідчений воротар Юрій Мартищук, а в другій частині — захисник Володимир Федорів. Що скажете про них?

— Тільки хороше: Юра й Володя показали молоді, що таке справжній професіонал. Вони були прикладом правильного ставлення і до тренувань, і до матчів.

— З ким із гравців "Карпат-2" вирішили розпрощатися?

— На нинішній день виставлені на трансфер Андрій Смалюх, Роман Кузик та Володимир Табен. Думаю, ще двох-трьох гравців будемо відраховувати.

— А хто поповнить ряди "Карпат-2"?

— Зараз набираємо по шість футболістів з випускних класів СДЮШОР "Карпати", яких тренував Ярослав Кикоть та з ЛУФК, де працює тренером Роман Гнатів. До речі, гравці віку 1992 р.н. мені дуже добре знайомі, адже сам набирав їх до спецкласу, коли ще працював тренером у ЛУФК.

— Які плани підготовки до нового сезону "Карпат-2"?

— Почнатимемо знову все з "нуля". Почнемо тренуватись у Львові. В наших планах поїхати на збір до Східниці або Трускавця.

Цифри та факти

— Володимир Вільчинський задіяв у сезоні-2008/2009 31 гравця, в тому числі трьох воротарів. Найстарший гравець — Володимир Федорів (29.07.1985 р.н.), наймолодший — Роман Данкович (28.12.1992 р.н.).

— Дебютували в "Карпатах-2" 13 (!) футболістів.

— 50-й матч за "Карпати-2" зіграли Володимир Табен (у Львові — з "Нивою" В), Василь Чоба (у Рівному), Микола Задорожний (у Львові — з ЦСКА),

— 10-й гол за "Карпати-2" провів Павло Гордійчук (у Львові з "Поділлям").

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

ГОСПОДАРІ РЕВАНШУВАЛИСЯ

В Донецьку пройшов п'ятий міжнародний турнір на призи регіонального спортивного комплексу "Олімпійський".

Його засновники — компанія "Конті", дирекція стадіону та обласна рада. За традицією, відбувається турнір напередодні Дня Конституції.

За регламентом команди один день грають скорочені матчі в групах, а потім проводять фінали. Цього разу до Донецька приїхали дублери російського "Авангарду" (Курськ), харківський "Арсенал" чи чернівецька "Буковина" (як кому заманеться називати цей експериментальний склад) та черкаський "Ходак". Суперниками у них були дубль донецького "Шахтаря", "Олімпік" та минулорічний чемпіон області, переможець четвертого турніру костянтинівська "Конті".

На першому етапі команди були розбиті на дві групи.

Група "А"

Олімпік — Шахтар — 2:1.
Голи: Сикульський (4), Хомченовський (13), Касьян, (17).

Свій перший матч після виходу з відпустки "олімпійці", в складі яких були відсутні Гошкодеря й Шаврин (обидва перебувають на перегляді в луцькій "Волині") почали просто здорово — дві перші небезпечні атаки завершилися взяттям воріт. Спочатку Сикульський добре відчув ситуацію і відгукнувся на закид у карний майданчик Валяєва, а потім уже Хомченовський після проходу Матяжа залишив із носом не лише захист "гірників", а й воротаря української збірної (U-19) В'ячеслава Базилевича. До речі, його опонента Ігоря Левченка також викликали на збір цієї команди. Отже, кому з двох учасників цього матчу належить зайняти "пост номер один", буде вирішувати тренер Юрій Калитвинцев. Принаймні, обидва попрацювали немало, але, судячи з рахунку на табло, краще зі своїм завданням впорався "олімпієць". Втім, одного разу Ігор все-таки помилився при виході на перехоплення м'яча, і верткий Олександр Касьян ударом головою скоротив розрив у рахунку.

У першій половині двічі віч-на-віч із голкіпером виходив Іван Матяж, але обидва рази успіх був на боці "помаранчево-чорних".

У другій половині молодь "гірників" створила кілька голевих моментів, але реалізувати їх не змогла. Під завісу поєдинку в центрі поля на другому поверсі зіткнулися Чех із Валяєвим, і обом після закінчення зустрічі довелося звертатися до обласної травматології.

Ходак — Олімпік — 1:2.
Голи: Лисокінь (7), Матяж (23), Хомутов (32).

На діях підопічних Ігоря Петрова в цьому матчі позначилося кілька чинників. По-перше, тридцятиградусна спека, по-друге — втома: як-не-як, а команда після відпустки зібралася лише кілька днів тому, і, природно, фізичні кондиції розгубила. До того ж, один з "опорників" — Юрій Валяєв, через розтин брови змушений був спостерігати за ходом поєдинку з трибуни. На місці Юрія дебютував колишній капітан "Шахтаря-3" Станіслав Передистий. Доки він освоївся на полі, рахунок був вже 0:1. Свіжі "аматори" кілька разів по-спіль намагалися організувати довгі передачі за спину донецьким захисникам, і одного разу "такий фокус" у них вийшов. Шевчук закинув м'яч із центрального кола на правий фланг на хід Голубу, Змієвський хоч і наздогнав нападника, але не перешкодив йому прострілити уздовж лінії воротарського майданчика. Лисокінь, що вискочив із-за спин центральних захисників, зіграв на випередження і спрямував м'яч з чотирьох метрів повз Тельнова.

У наступні п'ятнадцять хвилин гра проходила на зустрічних курсах. А потім ініціативу на себе узяв президент донецького клубу Владислав Гельзин. Його навіс на ворота суперників завершився тим, що голкіпер, приймаючи м'яч, зіткнувся зі своїм захисником, а Іван Матяж, який з'явився тут, напівлежачи, переправив шкіряного у ворота.

У другому таймі Владислав Григорович Гельзин разом з Іваном знову створили голевий момент, який і вирішив долю поєдинку. Іван відібрав м'яч на чужій половині поля, скинув його на лінію півкола своїй "десятці". Президент, який знаходився в оточенні кількох суперників, побачив, що набрав хід Хомутов, і м'яко навісив на нього. Денис вийшов сам на сам із голкіпером і технічно перекинув "снаряд" у кут воріт.

Гості всією командою кинулися відігравватися. Але, з одного боку, в складі донечан з'явилися свіжі сили, з іншого — бездоганно діяв Тельнов. Та й Чех, який грав з пов'язкою на голові, немов партизан в роки Другої світової війни, самовіддано кидався під кожен постріл. При цьому донечани постійно контратакували. За рахунок довгих і точних передач Ареф'єв і двічі Матяж відривалися від своїх переслідувачів, виходили на оперативний простір, і просто жаліли суперників.

Шахтар — Ходак — 2:1.
Голи: Насибулін (32), Овчинников (50, з пенальті) — Гопкало (22).

Як і в попередньому матчі, черкащани відкрили рахунок. Та виграти його знову не змогли. Долю матчу вирішив пенальті, який було призначено на останній хвилині зустрічі.

Група "Б"

Арсенал — Авангард — 1:0.
Гол: Керчу (18).

Конті — Арсенал — 3:0.
Голи: Окана Стазі (22, 28. Обидва — з пенальті), Молдован (32).

Авангард — Конті — 1:0.
Гол: Болховітіні (11).

Матч за 5—6 місце
Арсенал — Ходак — 0:2.
Голи: Голуб (13, з пенальті), Шевчук (60+2).

На 18-й хвилині Голуб (Х) не реалізував пенальті.

Матч за 3—4 місце
Шахтар — Авангард — 6:0.
Голи: Нехтій (13), Насибулін (26, 51, 59), Лебідь (29), Клименко (54).

Боротьби в матчі за бронзу не вийшло — незважаючи на приблизно однаковий вік, суперники знаходилися в різних вагових категоріях.

Стикові матчі проходили в два тайми по тридцять хвилин. Але в даному випадку другий тайм можна було б і не грати. "Гірники" володіли ініціативою і не дозволяли суперникові нічого. Голи забивалися на різні смаки, іноді гостей з Росії було відверто шкода. Героєм зустрічі можна вважати Владислава Насибуліна, який відзначився тричі й став найкращим бомбардиром. Ефектну крапку в матчі головою поставив Геннадій Клименко.

Фінал

Олімпік — Конті — 0:0 (по пенальті — 4:3).
Пенальті забили: Хомченовський, Хомутов, Тарнов, Головченко — Окана Стазі, Євихов, Порфіленко.
Не забили: Король, Одинцов.

Матч, як і личить фінальному, був бойовим і напруженим. Як-то кажуть, команди грали до першої помилки. Втім, помилки якщо й виникали, то нападники не зуміли ними скористатися. В січні на Кубку "Олімпіка" суперники хоч і зіграли внічию 1:1, але, завдяки кращій різниці м'ячів, перемогли "кондитери". Зараз у "олімпійців" була можливість взяти реванш, і вони прагнули скористатися будь-якою нагодою, щоб не довести справу до лотереї. Проте цього разу не вийшло.

Двічі, після ударів Гельзина і Хомченовського, роль захисника на себе приймала поперечина. Пострілам Тарнова й Саєтова із вбивчих позицій не вистачало кількох сантиметрів. Небезпечні прострілм Матяжа і Ареф'єва ліквідовували гравці оборони, серед яких виділявся "позичений" в "Титана" Сергій Басов. Константинівці намагалися діяти на контратаках. Але відчувалося, що тандем форвардів Окана-Стазі — Молдован ще недостатньо зіграний, а тому на завершальній стадії припускався помилок, які досвідчені захисники номінальних гостей тут же ліквідовували.

Приблизно на десятій хвилині зустрічі Ігор Левченко — тепер уже основний голкіпер "Олімпіка" — сумно подивився на майданчик: дуже вже кортіло хлопцеві зіграти, пройшовся повз центральні сектори стадіону, та й поїхав на залізничний вокзал, аби не запізнитися на київський поїзд, що мав доправити його до тренувальної бази молодіжної збірної.

І так сталося, що напарник Ігоря — Максим Тельнов — став героєм цього поєдинку. Спочатку він парирував удар досвідченого гравця "кондитерів" Олексія Короля, а потім не залишив жодних шансів на успіх головному голеадору "цукеркарів" та й останніх років обласної першості Віталію Одинцову. Таким чином відбувся реванш.

Додамо, що найкращим гравцем турніру напередодні свого тридцятиріччя став Денис Хомутов, а приз найкращого воротаря дістався Андрію Ленчикову із Черкас.

Микола ГИСЬ.
Фото прес-служби ФК "Олімпік" (Донецьк).

СКАНВОРД № 251. «РУБІН»-2009

Клуб із Ісландії
Фото 1
Команда з Вінниці
Нім. арбітр
Правий та лівий
Фото 2
Де ла ...
Бек зб. Чехії'04
... Данчулеску
Ча Ду ...
Фото 1
Фото 2
Арбітр із Норвегії
Ешлі та Люк
... Девич
Гі ...
Фото 3
... Віері
Фото 4
Фото 5
Клуб із Норвегії
Кіпер «Рубіна»
Нападник «Хофенхайма»
... Фрідрих
Хавбек зб.Німеччини
Фото 3
Річка в Росії
«Червоні дияволи»
Фото 6
Форвард зб.Сенегалу на ЧС-2002
Нападник ЦСКА
... Санд
Фото 4
Фото 5
... Поборськи
Фото 7
Хуго ...
Тренер «Бордо»
Етап змагань
Фото 8
Порушення
Фото 9
Грецький клуб
Лі ...
Хавбек «Аделаїди»
«Ріо ...»
Японець у «Бохумі»
Оборонець «Рубіна»
... Діабі
«Хартс ... Оук»
Вистава
Хавбек «Ман Сіті»
... Коул
Воротар «Севільї»
Фото 6
Фото 7
Румун. клуб
Легенда
Нападник зб.Бразилії на ЧС-1994
Сторона
Англ. суддя
Фото 8
Фото 9
Фото 10
Фото 11
Фото 10
Фото 11

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

Валенсія замінить Роналду

Півзахисник збірної Еквадору Антоніо Валенсія заявив, що його перехід з "Вігана" до "Манчестера Юнайтед", орієнтовно за 18 мільйонів євро, став здійсненням давньої мрії. Південноамериканець, що підписав з "червоними дияволами" контракт на чотири роки, став першим придбанням Фергюсона з моменту продажу Кріштіану Роналду в мадридський "Реал". "Антоніо — гравець, яким ми захоплювалися вже довгий час, а саме ті три сезони, що він їх провів у прем'єр-лізі з "Віганом", — пояснив тренер МЮ. — Я впевнений, що своєю швидкістю й технікою він зробить вагомий внесок в успіхи команди".

Заради проходження медобстеження Валенсія навіть перервав відпустку. "Я отримав більше задоволення від виступів за "Віган", але розбурханий шансом боротися за найвищі нагороди, що існують в клубному футболі, — сказав еквадорець. — Грати на очах 76 тисяч глядачів з такими зірками, як Уейн Руні, Ріо Фердинанд і Райан Гіггз — неймовірно. Не можу дочекатися перших днів. Сподіваюся, уболівальники "Вігана" з розумінням поставляться до того, що я — хлопець амбітний, а такий шанс може більше й не випасти".

Купе приїхав до Парижа

Колишній воротар "Ліона" Грегорі Купе, котрий рік тому переїхав у мадридський "Атлетико", вирішив повернутися на батьківщину й підписав дворічну угоду з ПСЖ. В Іспанії справи у 36-річного голкіпера не заладилися. Провівши за сезон всього шість матчів у примері, він горить бажанням відновити свою репутацію у Франції й допомогти ПСЖ досягти прогресу. Парижани в минулій кампанії залишилися шостими, зробивши стрибок на 10 місць вгору й зупинившись за крок від потрапляння в єврокубки. Купе покликаний замінити Мікаеля Ландро, який, вочевидь, продовжить кар'єру в "Ліллі".

Міліто замість Аквафрески

"Інтер" зробив ставку на досвід і придбав 30-річного нападника "Дженоа" Дієго Міліто, тоді як форвард молодіжної збірної Італії Роберт Аквафреска вирушить у зворотному напрямі. Форвард збірної Аргентини, якого в Італії через схожість з Енцо Франческолі часто називають Принцем, підписав з міланським клубом чотирирічну угоду. В минулій кампанії він в 31-ому матчі серії "А" забив 24 голи — всього на один м'яч менше, ніж його майбутній партнер по нападу Златан Ібрагимович. Таким чином, відстоювати чемпіонський титул "чорносині" будуть за допомогою двох найрезультативніших гравців минулого сезону.

Міліто в прийдешньому сезоні зіграє з "Інтером" у груповому етапі Ліги чемпіонів, а ось Аквафреска залишиться без єврокубків — "Дженоа" до кінця сезону віддала футболіста в оренду "Аталанті". Минулий сезон 21-річний нападник на правах оренди провів у "Кальярі", де він забив 14 голів. А три м'ячі Аквафрески на чемпіонаті Європи серед молоді в Швеції допомогли італійцям дійти до півфіналу.

Михайло РЄЗНІК.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру І. С. ХОЛОД
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025093.
Індекс 60994.

